

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αναίρεση που άσκησε στις 9 Ιουνίου 2016 η Valéria Anna Gyarmathy κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 18 Μαΐου 2015 στην υπόθεση F-79/13, Gyarmathy κατά ΕΚΠΝΤ

(Υπόθεση T-297/16 P)

(2016/C 364/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Valéria Anna Gyarmathy (Győr, Ουγγαρία) (εκπρόσωπος: A. Véghegy, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κέντρο Παρακολούθησης Ναρκωτικών και Τοξικομανίας (ΕΚΠΝΤ)

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 18ης Μαΐου 2015 στην υπόθεση F-79/13, Gyarmathy κατά ΕΚΠΝΤ·
- να ακυρώσει την απόφαση του (πρώην) διευθυντή του ΕΚΠΝΤ της 11ης Σεπτεμβρίου 2012, με την οποία απερρίφθη η αίτηση συνδρομής της ανααιρεσείουσας·
- να ακυρώσει την απόφαση του (πρώην) διευθυντή του ΕΚΠΝΤ της 14ης Σεπτεμβρίου 2012 περί μη ανανέωσης της συμβάσεως εργασίας της ανααιρεσείουσας·
- να ακυρώσει, αντιστοίχως, την απόφαση του (πρώην) προέδρου του διοικητικού συμβουλίου του ΕΚΠΝΤ της 13ης Μαΐου 2013 και την απόφαση του (πρώην) διευθυντή του ΕΚΠΝΤ της 25ης Ιουνίου 2013.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσεως η ανααιρεσείουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Πρώτος λόγος: αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως του διευθυντή του ΕΚΠΝΤ της 11ης Σεπτεμβρίου, περί απορρίψεως της αιτήσεως συνδρομής της ανααιρεσείουσας:

- Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι στην απόφαση επί της υποθέσεως F-79/13, η οποία εκδόθηκε στις 18 Μαΐου 2015, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης, καθόσον έκρινε ότι τα αιτήματα της ανααιρεσείουσας εξετάστηκαν δεόντως από τη διοίκηση του ΕΚΠΝΤ, παραμορφώνει τα πραγματικά περιστατικά και παραγνωρίζει το πλήθος αποδεικτικών στοιχείων της δικογραφίας. Ο (πρώην) διευθυντής του ΕΚΠΝΤ απέρριψε την αίτηση συνδρομής της ανααιρεσείουσας, και προπαντός το αίτημα της να μετατεθεί ώστε να απαλλαγεί από τον συνεχή και έντονο εκφοβισμό και την παρενόχληση που υφίστατο από τον άμεσο προϊστάμενό της. Ο (πρώην) διευθυντής παρέβη την υποχρέωσή του παροχής συνδρομής και το καθήκον μέριμνας και χρηστής διοικήσεως (αποφάσεις της 27ης Νοεμβρίου 2008, Klug κατά ΕΜΕΑ, F-35/07, EU:F:2008:150, σκέψη 74, και της 12ης Ιουλίου 2011, Επιτροπή κατά Q, T-80/09 P, EU:T:2011:347, σκέψη 84). Βάσει των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων τα οποία περιλαμβάνονται στη δικογραφία, του άρθρου 24 του ΚΥΚ και της πάγιας σχετικής νομολογίας, ο (πρώην) διευθυντής του ΕΚΠΝΤ, με την ιδιότητα της ΑΔΑ, δεν παρέσχε στην ανααιρεσείουσα τη ζητηθείσα συνδρομή και δεν έλαβε τα αναγκαία μέτρα για να διαφυλάξει την εν γένει εργασιακή ειρήνη, και ιδίως για να προστατεύσει την ανααιρεσείουσα από την κακομεταχείριση την οποία υπέστη. Κατά συνέπεια, η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, κατά τον πρώτο λόγο αναίρεσεως, είναι ανακριβής ως προς τα πραγματικά περιστατικά και, περαιτέρω, αντίκειται στο κοινοτικό δίκαιο και στην πάγια σχετική νομολογία. Ως εκ τούτου, η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναερθεί και η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.

2. Δεύτερος λόγος: αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως της 14ης Σεπτεμβρίου 2012 περί μη ανανέωσης της συμβάσεως εργασίας της αναιρεσεύουσας:

- Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης βασίστηκε στο σκεπτικό ότι η απόφαση του (πρώην) διευθυντή της ΕΚΠΙΝΤ της 19ης Δεκεμβρίου 2012 εκδόθηκε σε απάντηση της επίσημης διοικητικής ενστάσεως της αναιρεσεύουσας της 10ης Δεκεμβρίου 2012 κατά -περιλαμβανομένης, αλλά όχι αποκλειστικώς- της αποφάσεως του (πρώην) διευθυντή της 14ης Σεπτεμβρίου 2012 περί μη ανανέωσης της συμβάσεως εργασίας της αναιρεσεύουσας. Εντούτοις, όπως προδήλως προκύπτει από το ίδιο το γράμμα του ως άνω εγγράφου, είναι αδύνατον τούτο να ερμηνευθεί κατ' αυτόν τον τρόπο. Αντιθέτως, πρόκειται για απόφαση περί κινήσεως διοικητικής έρευνας βάσει της ενστάσεως της αναιρεσεύουσας. Επιπροσθέτως, στο ίδιο έγγραφο ο (πρώην) διευθυντής αρνείται ότι έλαβε οποιαδήποτε απόφαση σχετικά με τη σύμβαση εργασίας της αναιρεσεύουσας. Επιπλέον, ακόμα κι αν γινόταν δεκτή η πρόδηλα εσφαλμένη ερμηνεία της προσβαλλομένης αποφάσεως του (πρώην) διευθυντή, η απόφαση αυτή παραμένει παράνομη, καθόσον δεν προηγήθηκε ακρόαση της αναιρεσεύουσας (απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2013, CH κατά Κοινοβουλίου, F-129/12, EU:F:2013:203) και διότι η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά απλή προπαρασκευαστική πράξη (απόφαση της 16ης Μαρτίου 2009, R κατά Επιτροπής, T-156/08 P, EU:T:2009:69) συνεπώς, ως τέτοια, δεν θα μπορούσε να προσβληθεί αυτοτελώς (απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 2009, N κατά Κοινοβουλίου, F-71/08, EU:F:2009:150 και διάταξη της 23ης Οκτωβρίου 2012, Possanzini κατά Frontex, F-61/11, EU:F:2012:146). Η προσβαλλόμενη απόφαση του (πρώην) διευθυντή συνιστά επίσης κατάχρηση εξουσίας (αποφάσεις της 19ης Οκτωβρίου 1995, Obst κατά Επιτροπής, T-562/93, EU:T:1995:181, της 12ης Δεκεμβρίου 2000, Dejaiffe κατά ΓΕΕΑ, T-223/99, EU:T:2000:292, και της 25ης Σεπτεμβρίου 2012, Bermejo Garde κατά ΕΟΚΕ, F-41/10, EU:F:2012:135) βάσει των αποδεικτικών στοιχείων της δικογραφίας. Τίθεται μάλιστα το ζήτημα εάν ο (πρώην) διευθυντής του ΕΚΠΙΝΤ είχε καν την εξουσία ή την αρμοδιότητα, κατά τον κρίσιμο χρόνο, για τη λήψη της προσβαλλομένης αποφάσεως (διάταξη της 25ης Οκτωβρίου 1996, Lopes κατά Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, T-26/96, EU:T:1996:157). Υπενθυμίζεται ότι το καθού δεν κατέθεσε υπόμνημα αντικρούσεως, γεγονός που οδήγησε σε ερημοδικία. Στο σκεπτικό της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης βασίστηκε σε επιχείρημα υποβληθέν από το καθού σε υπόμνημα αντικρούσεως το οποίο κατέθεσε σε άλλη υπόθεση (F-22/14, Gyarmathy κατά ΕΚΠΙΝΤ) και, κατά τούτο, υπερέβη τα δικονομικά όρια. Η απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, κατά τον δεύτερο λόγο αναίρεσεως, αντικείται, επίσης, στα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία περιλαμβάνονται στη δικογραφία. Συνιστά πρόδηλη παράβαση των δικονομικών ορίων. Ως εκ τούτου, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναρτηθεί και η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.

Προσφυγή της 13ης Ιουλίου 2016 — Düll κατά EUIPO — Cognitect (DaToMo)

(Υπόθεση T-381/16)

(2016/C 364/10)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Klaus Düll (Südergellersen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: S. Wolff Marting, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο διανοητικής ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Cognitect, Inc. (Durham, Βόρεια Καρολίνα, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: ο προσφεύγων

Επίδικο σήμα: λεκτικό σήμα της Ένωσης «DaToMo» — Αριθμό σήματος της Ένωσης 6 715 627.

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 19ης Απριλίου 2016 τις υποθέσεις R 1383/2015 2 και R 1481/2015 2